

INDGÅET

3 FEB. 2016

Retten i Viborg

DUPLIK

BS 99-698/2015

Storbjerg Erhverv ApS
(i det følgende Storbjerg Erhverv)
CVR nr. 27374476
Søgårdsvej 25
3080 Tikøb
(Advokat Thomas Schioldan Sørensen
v/ adv. fm. Mads Legaard Toustrup)

mod

Jyske Bank A/S
(i det følgende Jyske Bank)
CVR nr. 17616617
Vestergade 8-16
8600 Silkeborg
(Advokat Philip Baruch)

1 PÅSTANDE

- 1.1 De i svarskriftet anførte påstande fastholdes, idet Jyske Bank dog tillige påstår afvisning overfor den principale påstand i stævningen.

2 FORMALITETEN

2.1 Vedrørende afvisningen af den principale påstand henvises der til det anførte i svarskriftet, pkt. 2, idet de samme anbringender om afvisninger, som gøres gældende vedrørende de øvrige påstande, tillige gøres gældende overfor den principale påstand.

2.2 Storbjerg Erhverv bærer ansvaret samt risikoen for påstandene og deres formulering, som efter Jyske Banks opfattelse dels er for uklare til at kunne danne grundlag for en dom, og dels reelt er anbringender og ikke påstande.

2.3 Vestre Landsret har ved dom af 19. november 2015 – i sagen mellem Jyske Bank og A/B Engskoven (B-0424-14) – taget stilling til en række påstande, som var tilsvarende formuleret, som Storbjerg Erhvervs påstande i nærværende sag. I den pågældende sag havde A/B Engskoven nedlagt en principal påstand om, at

”Sagsøgte tilpligtes at anerkende, at sagsøger er berettiget til at ophæve aftale om renteswap med tilknyttet serviceaftale, og således at hver part skal tilbagebetale de beløb, som måtte være modtaget i henhold til den oprettede aftale om renteswap.”

og en mere subsidiære påstand om, at

”Sagsøgte tilpligtes at anerkende at skulle holde sagsøger økonomisk skadesløs i anledning af den mellem parterne indgåede renteswapaftale.”

Landsretten var enig med Retten i Viborg i, at den principale påstand var for ubestemt og upræcis, hvorfor påstand ikke blev taget under påkendelse. Landsretten fandt endvidere, at det tilsvarende gjorde sig gældende vedrørende den mere subsidiære påstand. By- og Landsrettens afgørelser vedlægges ulitreret.

2.4 Angående påstand 3 bemærkes det, at dette er en selvstændig rentepåstand, som forudsætter, at Storbjerg Erhverv opnår medhold i en af de ovenfor anførte påstande i stævningen, idet Storbjerg Erhverv ellers ikke vil kunne opnå medhold for påstanden, da den ikke har et selvstændigt indhold.

3 SUPPLERENDE SAGSFREMSTILLING

- 3.1 Som anført i svarskriftet blev der den 3. april 2008 holdt møde mellem Jyske Bank og Storbjerg Erhverv. Mødet blev holdt i Jyske Banks afdeling i Helsingør. Med til mødet havde Carsten Storbjerg Skaarup medtaget selskabets økonomiske rådgiver, revisor Frank Poulsen.
- 3.2 Carsten Storbjerg Skaarup var således bistået af en økonomisk rådgiver under mødet, ligesom Carsten Storbjerg Skaarup efter mødet den 3. april 2008 og frem til indgåelsen af renteswapaftalen den 15. juli 2008 – altså ca. 2½ måned senere - havde rig lejlighed til at drøfte oplægget fra Jyske Bank med selskabets revisor, som i hvert fald må forventes at have haft den fornødne indsigt og forståelse til at forstå de retlige- og økonomiske mekanismer ved en renteswap, når det nu påstås, at Carsten Storbjerg Skaarup ikke havde dette, hvilket i øvrigt bestrides.
- 3.3 Carsten Storbjerg Skaarup og selskabets revisor, Frank Poulsen, havde tillige mulighed for at stille spørgsmål til oplægget fra Jyske Bank efterfølgende, uden dette dog skete. Det må derfor antages, at Storbjerg Erhverv til fulde forstod oplægget fra Jyske Bank samt de retlige- og økonomiske mekanismer ved en renteswapaftale på tidspunktet for indgåelsen af swapaftalen.
- 3.4 Det kan undre, at revisor, Frank Poulsen, blev medtaget til mødet af Storbjerg Erhverv den 3. april 2008, hvis Frank Poulsen hverken rådgav eller skulle rådgive Storbjerg Erhverv om renteswapaftalen, som påstået i replikken, side 5.
- 3.5 Uanset revisorens kendskab, havde Jyske Bank ikke grund til at antage, at revisoren ikke skulle inddrages i vurderingen af, hvorvidt Storbjerg Erhverv skulle indgå swappen, samt længden og størrelsen på swappen. Det gøres gældende, at Storbjerg Erhverv qua revisorens tilstedeværelse under mødet, fremstod som værende i besiddelse af fornøden professionel bistand.
- 3.6 Det bestrides, at Jyske Bank i forbindelse med sin rådgivning havde lagt til grund, at Storbjerg Erhverv havde indgående kendskab til finansielle derivater. Storbjerg Erhverv bærer bevisbyrden for dette postulat, hvilken ikke er løftet.
- 3.7 Foruden den telefoniske drøftelse den 28. oktober 2008, hvor Carsten stillede spørgsmål til markedsværdien, jf. svarskriftet, side 6, nederst, har der tillige været drøftelser mellem parterne om renteswappen den 30. august 2010 og den 10. juli 2012. Den 30. august 2010 blev Carsten Storbjerg Skaarup under et møde underrettet om, at renten var faldet yderligere, hvorved den negative

markedsværdi var blevet forværret. Carsten Storbjerg Skaarup oplyste i den forbindelse, at han ønskede at fastholde renteswappen, der afspejlede kreditforeningslån. Ligeledes den 10. juli 2012 har Carsten Storbjerg Skaarup overfor Jyske Bank meddelt, at renteswapaftalen skulle fastholdes trods udviklingen, da den afspejlede kreditforeningslån. Det gøres gældende, at Jyske Bank foruden fremsendelsen af kontoudtogene over realisationskontoen, personligt har drøftet renteswappen med Carsten Storbjerg Skaarup, som ønskede at fastholde renteswappen uanset udviklingen i renten. Det bestrides således, at Storbjerg Erhverv måtte have et krav, da Storbjerg Erhverv har ønsket at fastholdes swappen. Et eventuelt krav må under alle omstændigheder være fortabt som følge af forældelse eller passivitet forud for anlæggelsen af nærærende sag.

- 3.8 Som **bilag V** fremlægges betalingsnotaer for parternes renteudveksling i henhold til renteswapaftalen. Som det fremgår af bilaget havde swappen en positiv likviditetsmæssig påvirkning for Storbjerg Erhverv ultimo juni 2009, men var sidenhen i Storbjerg Erhvervs disfavør.

4 DE PÅBERÅBTE MANGLER

- 4.1 Som anført i svarskriftet bestrider Jyske Bank, at der skulle være mangler ved den af banken ydede rådgivning, ligesom det gøres gældende, at Storbjerg Erhverv bærer bevisbyrden for disse påståede mangler.
- 4.2 Angående det i replikken anførte under pkt. 2.4 (side 5/6) kan Jyske Bank på opfordring 12 bekræfte, at der mellem parterne ikke vil blive udvekslet hovedstole ved swapaftalens udløb.
- 4.3 Det er Jyske Banks opfattelse, at Storbjerg Erhverv forsøger at gøre spørgsmålet om konveksitet mere komplekst, end det er, hvilket er baggrunden for, at Jyske Bank i svarskriftet har anført, at konveksitet ikke er særegen for swaptaler, men at enhver låneaftale indeholder en asymmetrisk udvikling. Konveksiteten havde været i Storbjerg Erhvervs favør, såfremt Storbjerg Erhverv havde indgået en renteswap med Jyske Bank, hvor Storbjerg Erhverv havde betalt den variable renten og Jyske Bank havde betalt den faste rente. Det bestrides, at bankens rådgivning angående konveksitet skulle være mangelfuld.
- 4.4 Der henvises til den ovenfor anførte dom fra Vestre Landsret af 19. november 2015, hvor A/B Engskoven havde gjort gældende, at der var tilsvarende mangler, som de i stævningen påberåbte mangler angående konveksitet og rentemarginal/etableringsomkostninger. Landsretten fandt, at A/B Engskoven bar

bevisbyrden for de påberåbte mangler, samt at A/B Engskoven ikke havde løftet denne bevisbyrde, idet sikringen af boligafgiften var det afgørende for andelsboligforeningen. På tilsvarende vis gøres det gældende, at det afgørende for Storbjerg Erhverv var sikringen af renten, samt at Storbjerg Erhverv ikke har løftet bevisbyrden for manglerne.

- 4.5 Såfremt det lægges til grund, at Storbjerg Erhverv ikke var blevet rådgivet om konveksiteten og rentemarginalen/etableringsomkostningerne – hvilket bestrides – da må det lægges til grund, at Storbjerg Erhverv alligevel ville have indgået swapaftalen med Jyske Bank, hvorfor der ikke er tale om hævebegrunden- de mangler.
- 4.6 Derudover gøres det gældende, at det i 2008 ikke var sædvanlig pengeinsti- tutspraksis at rådgive om konveksitet og internbankrenten, hvorfor Jyske Bank ikke har tilsidesat sin rådgivningsforpligtelse.
- 4.7 De som bilag 8-12 fremlagte plancher dokumenterer ikke den af Storbjerg Er- hverv påståede pligt eller sædvane om at rådgive om konveksitet. Det bemær- kes, at baggrunden for udarbejdelsen af de pågældende plancher er ukendt, li- gesom modtagerne af oplysningerne er ukendte. Dertil kommet, at alene 1 af de 5 fremlagte planchematerialer er fra 2008. Om ikke andet, så kan planche- materialerne tages som indtægt for, at hverken Nordea eller FIH rådgav om etableringsomkostninger/rentemarginaler.
- 4.8 Bilag 13 og 14 var endnu ikke udarbejdet, da rådgivningen blev ydet i 2008, hvorfor bilagene skal udgå af sagen, da de er uden betydning for sagens reali- tet, jf. retsplejelovens § 341. Såfremt Storbjerg Erhverv finder indholdet af dis- se relevant, kan dette medtages i Storbjerg Erhvervs materialesamling til ho- vedforhandlingen.
- 4.9 Jyske Bank har noteret sig, at Storbjerg Erhverv i pkt. 2.6 har anført, at denne er uenig med Jyske Bank og det anførte i *Kompendium om Renteswap* om at markedsværdien ved aftalens udløb ender på kr. 0,00.
- 4.10 Det i pkt. 4.9 anførte er endnu et eksempel på, at Storbjerg Erhverv forsøger at komplicere sagen fremfor at klarlægge denne for retten. Storbjerg Erhverv sy- nes at have undladt at læse det af Jyske Bank anførte om den påståede mangel 3 ved udarbejdelsen af pkt. 2.6 i replikken. Som det fremgår af svarskriftet, betaler Storbjerg Erhverv, som alle andre kunder, der har indgået en rente- swapaftale med Jyske Bank, en rentemarginal, der indregnes som en del af den faste rente, og som kapitaliseres ved aftaleindgåelsen og kommer til udtryk

som en negativ markedsværdi. Markedsværdien ender på kr. 0,00 ved aftalens udløb.

5 RETTIDIG REKLAMATION

- 5.1 Det bestrides, at Storbjerg Erhverv skulle have været i uvidenhed om sine krav, samt at denne påståede uvidenhed skal medføre en ændring af forældelsesfristens begyndelsestidspunkt, hvorved kravet ikke var forældet forud for indgivelsen af klagen til Pengeinstitutankenævnet/udtagelsen af stævningen.
- 5.2 Forældelsesfristen begyndte at løbe på tidspunktet for den rådgivning, som lå forud for Storbjerg Erhvervs indgåelse af renteswapaftalen, hvilket vil sige den 3. april 2008. Hvis forældelsesfristen anses for at have været suspenderet, ophørte suspensionen i hvert fald i 2009 eller senest den 30. august 2010. Renteswappen havde allerede i 2009 medført tab for Storbjerg Erhverv, jf. bilag V, hvorved Storbjerg Erhverv vidste eller burde have vidst, at der var tale om et produkt med betydelig udsving i markedsværdien i enten positiv eller negativ retning afhængig af udviklingen i renten. Desuden modtog Storbjerg Erhverv årsudskrifter samt kontoudtog omhandlende den negative markedsværdi. Storbjerg Erhverv kunne derfor ikke forud for den 30. august 2010, have været ubekendt med de tab og risici, der var forbundet med swapaftalen.
- 5.3 Forældelsesfristen blev først afbrudt den 18. juni 2015 ved indgivelse af stævningen, subsidiært den 24. oktober 2013 ved indgivelse af klage til Pengeinstitutankenævnet. På dette tidspunkt var det påståede krav forældet. Det gøres i forlængelse heraf gældende, at Storbjerg Erhvervs påstand 1 og 2 udspringer af samme retsforhold, og kan gøres til genstand for en forældelsesretlig vurdering. I den nedlagte principale påstand kræver Storbjerg Erhverv, at blive stillet som om, at aftalen ikke var indgået. Dette indeholder i sig selv en påstået fordring mod Jyske Bank, som kan forældes. Det forhold, at Storbjerg Erhverv har formuleret sine påstande som anerkendelsespåstande, medfører ikke, at påstandene er undtaget fra en forældelsesretlig vurdering. Storbjerg Erhverv er i besiddelse af de fornødne oplysninger til at opgøre dennes påståede krav, men har valgt ikke at gøre dette.
- 5.4 Der henvises til Retten i Sønderborgs dom af 2. november 2015 i sagen BS C3-1137/2014 mellem Bjarne Kallehauge og Sydbank A/S. Under sagen havde Bjarne Kallehauge nedlagt tilsvarende påstande, som Storbjerg Erhverv har nedlagt i nærværende sag. Spørgsmålet om forældelse og passivitet var udskilt til særskilt afgørelse, hvorunder Sydbank A/S havde påstået, at kravet var for-

ældet samt at samtlige nedlagte påstande var underlagt en forældelsesretlig vurdering. Følgende fremgår af dommen vedrørende den forældelsesretlige vurdering:

"Det lægges til grund, at samtlige sagsøgerens påstande under påstand 1 støttes på det synspunkt, at sagsøgeren i forbindelse med indgåelsen af renteswapaftalen har modtaget en mangelfuld og ansvarspådragende rådgivning, og at konsekvensen af dette er, at aftalen er ugyldig (den principale påstand 1), eller af aftalen kan ophæves (den subsidiære påstand 1) eller at Sydbank er erstatningsansvarlig, jf. den mere og mest subsidiære påstand 1. Påstandene 2 og 3 har ligeledes som forudsætning, at Sydbanks rådgivning har været mangelfuld.

Den rådgivning, som i givet fald kunne give sagsøgeren et grundlag for et krav mod Sydbank, må nødvendigvis have ligget* forud for aftalens indgåelse, dvs. forud for eller senest den 10. februar 2009. Sagsøgerens påstand 1 og 3 vedrører som anerkendelsespåstande grundlaget for en eventuel fordring mod Sydbank. Sagsanlæg skal derfor også vedrørende disse påstande ske inden forældelsesfristens udløb, jf. forældelseslovens § 21, stk. 1.

Spørgsmålet om forældelse findes herefter f.s.v. angår samtlige sagsøgerens påstande at skulle afgøres efter forældelsesloven.

Fordringen er ikke opstået ..." (* "t" indsat af undertegnede)

Retten fandt således, at påstandene skulle underlægges en forældelsesretlig vurdering. Retten fandt endvidere, at de eventuelle krav, der udsprang af de nedlagte påstande, var forældet. Dommen vedlægges ulittreret.

5.5 Angående Storbjerg Erhvervs kendskab efter indgåelsen af renteswapaftalen bemærkes det, at Storbjerg Erhverv løbende har modtaget kontoudtog over markedsværdien på swapaftalen siden dens indgåelse i juli 2008, jf. bilag B. Af kontoudtogene fremgår, at markedsværdien på swapaftalen har været negativ gennem hele forløbet, idet markedsværdien;

i 2008 bevægede sig mellem -65.853,96 (23. juli) og -686.146,08 (4. december)

i 2009 bevægede sig mellem -439.731,09 (11. juni) og -685.982,08 (9. marts)

i 2010 bevægede sig mellem -536.428,22 (4. januar) og -1.101.130,08 (25.

august)

i 2011 bevægede sig mellem -512.842,39 (8. april) og - 1.150.819,22 (29. december)

i 2012 bevægede sig mellem -974.291,49 (16. marts) og -1.371.423,87 (1. juni), og

i 2013 bevægede sig mellem -855.536,34 (11. september) og -1.247.090,76 (2. maj)

Storbjerg Erhverv har således haft flere anledninger til at lade sine krav undersøge samt fremsætte disse, uden dette dog er sket.

- 5.6 Det kan ubestridt lægges til grund for rettens afgørelse, at Storbjerg Erhverv har modtaget kontoudtogene, samt at Storbjerg Erhverv har forholdt sig til disse, jf. Storbjerg Erhvervs skæve regnskabsår, hvor tallene angående renteswappen er taget fra kontoudtogene.
- 5.7 Storbjerg Erhverv var bistået af **advokat siden 2012**, selvom der først blev rettet henvendelse til Jyske Bank den 26. juni 2013. Der henvises til U.2000.577/2H, der drejer sig om en bank, der havde ydet lån i strid med forbrugeraftaleloven. Det følger af dommen, at tegningsaftalerne blev indgået i august/september og oktober/november 1992, og der reklameres første gang den 26. februar 1993. Til trods for at der blev reklameret ca. ½ år efter tegningsaftalernes indgåelse, da fandt Højesteret, at indsigelserne var fortabt ved passivitet. I nærværende sag reklameres der knap 5 år efter aftalens indgåelse, og mere end et ½ år efter antagelse af advokat, hvorfor kravet så meget desto mere er fortabt og under alle omstændigheder forældet.
- 5.8 Det gøres tillige gældende, at erstatningsbetingelserne ikke er opfyldt, samt at Storbjerg Erhverv har undladt at iagttage sin tabsbegrænsningspligt, hvorved Storbjerg Erhverv maksimalt kan blive tilkendt et mindre økonomisk beløb end de økonomiske konsekvenser, som måtte følge af påstandene.

6 ANMODNING OM SAGKYNDIG ERKLÆRING

- 6.1 Som det fremgår af Storbjerg Erhvervs replik, er denne ikke indstillet på at lægge besvarelserne i Finansrådets Juridiske Udvalgs responsum FR-6/2015 af 19. maj 2015 til grund for behandlingen af nærværende sag, hvorfor Jyske

Bank skal anmode om, at der indhentes et resposum fra Finansrådets Juridiske udvalg. Formålet med denne anmodning til Finansrådets Juridiske Udvalg er at få oplyst for retten, hvad det var sædvanlig pengeinstitutspraksis at rådgive om i forhold til konveksitet og rentemarginal i 2008 blandt danske banker i forbindelse med indgåelse af renteswapaftaler. Da Finansrådet er eneste interesseorganisation for bankerne i Danmark, vil Finansrådet være den rette organisation at forespørge herom, da denne har det fornødne kendskab hertil.

- 6.2 Storbjerg Erhverv har med henvisning til Højesterets kendelse af 17. juli 2015, anmodet om, at der indhentes en sagkyndig erklæring i nærværende sag. Jyske Bank bestrider, at der skulle være grundlag herfor.
- 6.3 Indledningsvist bemærkes det, at genstanden for den sagkyndige erklæring i Højesterets kendelse var, hvorledes de bagvedliggende finansielle instrumenter i swapaftalerne var konstrueret og beregnet, ligesom formålet var at bibringe retten en detaljeret indsigt heri.
- 6.4 Genstanden for Storbjerg Erhvervs anmodning om en sagkyndig erklæring er angivet til at være "*renteswapaftalen samt beslutningsgrundlaget bestående af bl.a. handelsbekræftelserne, rammekontrakten og præsentationsmaterialet*". Allerede som følge heraf må det lægges til grund, at der er forskel på anmodningen, som Højesteret tog stilling til, og Storbjerg Erhvervs anmodning, hvorfor forholdene er usammenlignelige. Dernæst bemærkes det, at genstanden er anført uden sans for sagens bilag, idet der i nærværende sag alene foreligger en bekræftelse på renteswappen, da præsentationsmaterialet ikke er fremlagt. Ligeledes ses der ikke i nærværende sag at være fremlagt en *rammekontrakt*. Der kan ikke indhentes en sagkyndig erklæring på baggrund af en genstand, som ikke er til stede i sagen.
- 6.5 Det af Storbjerg Erhverv anførte om, at en erklæring er et egnet og relevant bevismiddel med henblik på at bibringe retten en tilbundsående teknisk forståelse af en renteswapaftale, afspejles imidlertid ikke af spørgsmålene, idet disse primært omhandler forskellige beregninger samt juridiske vurdering, som ikke skal overlades til en skønsmand. Jyske Bank forbeholder sig at kommentere på de enkelte spørgsmål, såfremt retten måtte tillade indhentelsen af en sagkyndig erklæring.
- 6.6 Formålet for Storbjerg Erhvervs anmodning er angivet til at belyse og føre bevis for, at Storbjerg Erhverv var i utilregnelig uvidenhed om grundlaget for indsigelserne, hvilket pr. definition er et subjektivt forhold og dermed en juridisk vurdering, som ikke kan overlades til en skønsmand at vurdere. Som følge af

ovenstående skal Storbjerg Erhvervs anmodning om indhentelse af en sagkyndig erklæring ikke imødekommes.

7 PROVOKATIONER

- 7.1 Storbjerg Erhverv har som svar på Jyske Banks provokation A meddelt, at Storbjerg Erhverv ikke endeligt kan fastslå størrelsen og omfanget af de såkaldte etableringsomkostninger. Dette bestrides, idet Storbjerg Erhverv må have opgjort den økonomiske værdi af påstanden i forbindelse med sagens indlevering for retten, idet Storbjerg Erhverv har betalt retsafgift ud fra den økonomiske værdi af påstanden.
- 7.2 Det er Jyske Banks opfattelse, at Storbjerg Erhverv forsøger at komplicere sagen og sammenblander begreber, i stedet for at klarlægge sagen for retten. Storbjerg Erhverv opfordres (**opfordring J**) derfor til at dokumentere, at denne skulle have betalt gebyrer, provisioner, tillæg eller lignende i forbindelse med renteswappen foruden rentemarginalen. Manglende opfyldelse af Jyske Banks opfordring herom skal tillægges processuel skadesvirkning, således at retten ved sin afgørelse kan lægge til grund, at Storbjerg Erhverv ikke har betalt gebyrer, provisioner, tillæg eller lignende foruden rentemarginalen, til trods for det anførte i stævningen og replikken.
- 7.3 Jyske Bank har noteret sig Storbjerg Erhvervs svar på provokation B og C, herunder at den økonomiske værdi af den principale, den subsidiære og den mere subsidiære påstand er den samme, hvilket understøtter Jyske Banks opfattelse af, at der reelt er tale om anbringender og ikke selvstændige påstande.
- 7.4 Angående Jyske Banks opfordring E har Jyske Bank forstået Storbjerg Erhvervs besvarelse heraf således, at denne alene omhandler omkostningerne ved indgåelsen af renteswappen, hvilket – alt afhængigt af besvarelsen af opfordring J ovenfor i pkt. 7.2 kan koncentrere sig til rentemarginalen, da Storbjerg Erhverv hverken har betalt gebyrer, provision, tillæg eller andre ydelser i forbindelse med indgåelsen af renteswapaftalen. Den mest subsidiære påstand er således indholdsmæssigt identisk med påstand 2. Da påstand 2 er en selvstændig påstand, samt da Storbjerg Erhverv maksimalt vil kunne få medhold for den samme påstand 1 gang, skal Jyske Bank allerede som følge heraf frifindes for påstand 2.
- 7.5 Angående Jyske Banks opfordring F har Storbjerg Erhverv ikke godtgjort, hvilken relevans de pågældende rentefølsomhedsberegninger har til nærværende

sag. Da Storbjerg Erhverv ikke har ønsket at lade bilaget udgå, henstiller Jyske Bank til retten, at der træffes afgørelse om, hvorvidt bilag 17 skal indgå i sagen, jf. retsplejelovens § 341. Den til replikken fremlagte præsentationen, som det tidligere fremlagte bilag 17 hører til, har ligeledes ingen relevans eller bevismæssig betydning for nærværende sag, hvorfor bilag 17 i sin helhed skal udgå.

- 7.6 På baggrund af Storbjerg Erhvervs besvarelse af Jyske Banks opfordring H og I kan Jyske Bank konkludere, at Storbjerg Erhverv ikke har kunnet dokumentere, at der måtte være betalt etableringsomkostninger i forbindelse med renteswap-aftalens indgåelse.
- 7.7 Som svar på Storbjerg Erhvervs opfordring 11 om at redegøre for forholdene vedrørende renteswap nr. W015776 bemærkes, at den indgåede swap med Storbjerg Erhverv ved en fejl oprindeligt blev registreret med en stående hovedstol på kr. 4.328.000, jf. bilag E, side 5, til trods for det aftalte om løbende nedsættelse af hovedstolen. Bekræftelsen af 15. juli 2008 blev derfor erstattet af bekræftelsen den 16. juli 2008, der er fremlagt som bilag 1.
- 7.8 Som svar på Storbjerg Erhvervs opfordring 12 om at bekræfte, at der mellem parterne ikke blev udvekslet hovedstole, ligesom Jyske Bank opfordres til at redegøre nærmere for, hvorledes renteswappen skal forstås som en "låneaftale", henvises der til pkt. 4.2.
- 7.9 Som svar på Storbjerg Erhvervs opfordring 13 om at fremlægge de fremsendte markedsværdiopgørelser henvises der til bilag B.

8 MOMSREGISTRERING

- 8.1 Jyske Bank er ikke momsregistreret.

9 PROCESSUELLE MEDDELELSER

- 9.1 Processuelle meddelelser kan stiles til Lund Elmer Sandager Advokatpartnerselskab, attention advokat Philip Baruch, Kalvebod Brygge 39-41, 1560 København V.

10 DOKUMENTER

- 10.1 Bilag V Betalingsnotaer for parternes renteudveksling
- 10.2 Ulitrerede bilag

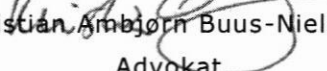
Vestre Landsrets dom af 19. november 2015 i sagen mellem Jyske Bank A/S og A/B Engskoven (B-0424-14).

Retten i Viborgs dom af 12. februar 2014 i sagen mellem A/B Engskoven og Jyske Bank A/S (BS 1-967/2012).

Retten i Sønderborgs dom af 2. november 2015 i sagen mellem Bjerne Kallehauge og Sydbank A/S (BS C3-1137/2014).

Lund Elmer Sandager

Philip Baruch

Kristian Ambjørn Buus-Nielsen
Advokat

Publiceret til portalen d. 07-07-2019 kl. 15:03

Modtagere: Advokat Dan Terkildsen, Sagsøger STORBJERG ERHVERV
ApS